

Kniha Daniel – tridsaťšesť

Prorocká symbolika Nabuchodonozora: odhalenie historických medzníkov milleritského hnutia a zapečateného videnia rieky Ulai

Jeff Pippenger

2023-12-31

Danielova prvá kapitola predstavuje dejiny prvého a druhého anjela od 11. augusta 1840 až do 22. októbra 1844. Danielova štvrtá kapitola sa takisto zaoberá dejinami prvého a druhého anjela od roku 723 pred Kr. až do 22. októbra 1844. Samozrejme, bez metodológie neskorého dažďa „riadok na riadok“ je nemožné to vidieť.

Nebukadnesar je vo štvrtej kapitole veľmi zložitým prorockým symbolom. Je dôležité, aby sme si pripomenuli, čo predstavuje, keď začíname uvažovať o odpečatení videnia o rieke Ulai v dejinách Williama Millera. Nebukadnesarov druhý sen, podobne ako druhý sen Williama Millera, predstavoval „sedem časov“ z Levitika dvadsaťšesť, ktoré sú prorockou niťou, čo spája celú knihu Daniel. Keď Daniel vyložil Nebukadnesarov sen zo štvrtej kapitoly, varoval ho pred prichádzajúcim súdom, a tým predobrazil posolstvo prvého anjela, ktoré vstúpilo do dejín v „čase konca“ roku 1798.

Keď prišiel súd, pred ktorým bol Nabuchodonozor varovaný, jeho príchod predobrazoval 22. október 1844, keď sa začal vyšetrujúci súd. Vo štvrtej kapitole boli tak výstražné posolstvo podané Danielom, ako aj príchod súdu spojeného s týmto výstražným posolstvom vyjadrené slovom „hodina“. „Hodina“ Nabuchodonozorovho súdu predstavovala „hodinu“ Božieho súdu v posolstve prvého anjela. Zároveň predobrazovala „hodinu“ nedeľného zákona, keď sa začína Boží výkonný súd. Tá časť štvrtej kapitoly knihy Daniel, ktorá predstavuje príchod posolstva prvého anjela v roku 1798 a príchod tretieho anjela 22. októbra 1844, symbolizovaný slovom „hodina“, je potom zopakovaná a ďalej rozvedená. Postup opakovania a rozšírenia je prorockou technikou, ktorá sa v proroctve vyskytuje opakovane, no obzvlášť v knihe Daniel.

Keď Nabuchodonozor dospel k „hodine“ súdu, začalo sa jeho „sedem časov“, čo bol jeho súd, a ako kráľ severu potom predstavoval súd privedený na severné kráľovstvo Izraela v roku 723 pred Kr. Dostal srdce šelmy a šelma je v biblickom proroctve kráľovstvom; od roku 723 pred Kr. až do roku 1798 tak predstavoval dve formy pohanstva, ktoré sú tak často predmetom knihy Daniel.

Počas tisíc dvestošesťdesiatich dní, predstavujúcich tisíc dvestošesťdesiat rokov, predstavoval pohanskú pustošiacu moc, a potom počas ďalších tisíc dvestošesťdesiatich dní, symbolizujúcich tisíc dvestošesťdesiat rokov, predstavoval pápežskú pustošiacu moc. Srdce oboch pustošiacich mocností bolo to isté, lebo pápežstvo je jednoducho pohanstvo odeté do vyznania kresťanstva.

Na „konci dní“, ktorý je symbolom označeným v dvanástej kapitole Daniela a predstavuje „čas konca“ v roku 1798, mu bolo jeho kráľovstvo navrátené. Svedectvo štvrtej kapitoly Daniela a Duch proroctva dosvedčujú, že keď mu bolo jeho kráľovstvo navrátené na „konci dní“, bol obráteným mužom. Potom sa stáva prorockým symbolom štyroch významných právd. Stáva sa

prorockým spojitím medzi dračou mocou pohanstva, ktorú predstavoval v prvej polovici svojich „siedmich časov“, a medzi mocou šelmy, ktorú predstavoval v poslednej polovici svojich „siedmich časov“. Ako symbol týchto dvoch mocností, stojac ako obnovené kráľovstvo v roku 1798, potom predstavuje tretiu spustošujúcu moc (falošného proroka), ktorá mala vládnuť sedemdesiat symbolických rokov, zatiaľ čo neviestka Týru bola zabudnutá. Ako babylonský kráľ Nebukadnesar predstavuje prorocké spojitie medzi tromi mocnosťami, ktoré sa v posledných dňoch stanú novodobým Babylonom, ktorý potom vedie svet k Armagedonu.

Predstavoval aj zrod Spojených štátov ako šelmy zo zeme, ktorá sa v roku 1798 začala ako baránok, symbolizovaný jeho obrátenou skúsenosťou. Zároveň mal predstavovať aj dva rohy šelmy zo zeme, ktoré ako republikanizmus a protestantizmus predstavovali silu Spojených štátov, čo im umožnilo stať sa najviac zvýhodneným národom na svete. Na konci sedemdesiatich symbolických rokov však mali byť tieto dva rohy potom predstavené ako odpadlícky republikanizmus a odpadlícky protestantizmus, pričom oba rohy boli rozdelené do dvoch tried. Roh republikanizmu mal pozostávať z Demokratickej strany, ktorá otvorene prehliadala posvätné princípy Ústavy, a z Republikánskej strany, ktorá sa vyhlasovala za obrancov a zástancov Ústavy, no v skutočnosti popierala posvätné princípy Ústavy tým, že si volila tradície a zvyky, aby prevýšili princípy obsiahnuté v tomto posvätnom dokumente.

Dve strany boli predobrazené saducejmi a farizejmi v čase Krista. Duch saducejov a farizejov sa mal prejaviť aj v rohu odpadlíckeho protestantizmu, pričom jedna skupina by obhajovala uctievanie nedele a druhá zachovávanie soboty. Obrátený stav Nabuchodonozora na „konci dní“ v roku 1798 výstižne predstavuje Spojené štáty a oba rohy šelmy zo zeme. Všetky tri symboly — šelma zo zeme i jej dva rohy — boli určené zmeniť sa z baránka na draka.

Nabuchodonozor na konci svojich „siedmich časov“ predstavoval spojenie, ktoré určovalo jeho doslovné babylonské kráľovstvo ako symbol novodobého Babylonu v posledných dňoch, ktorý pozostáva z draka, šelmy a falošného proroka. Predstavoval aj tri prorocké mocnosti znázornené zemskou šelmou s dvoma rohmi, ktorá sa počas sedemdesiatich symbolických rokov, keď je smilnica Týr zabudnutá, mení z baránka na draka. Je pozoruhodné, že jeho doslovné kráľovstvo je práve tým kráľovstvom, ktoré je predobrazom kráľovstva vládnuceho sedemdesiat symbolických rokov.

Symbolika Nabuchodonozora zo štvrtej kapitoly má byť položená na prvú kapitolu. Keď sa toto použitie vykoná, spája medzníky mileritickej histórie a potvrdzuje niekoľko právd videnia pri rieke Ulai, ktoré boli v tom čase odpečatené. Základom a ústredným pilierom milerického hnutia bola otázka a odpoveď v ôsmej kapitole Daniela, vo veršoch trinásť a štrnásť. Otázka znela: „Dokedy bude trvať videnie o ustavičnej obeti a o priestupku spustošenia, aby svätyňa i zástup boli vydané na pošliapavanie?“

Zo stoviek, ak nie tisícok pridaných slov v Biblii je iba pridané slovo „obet“ tým, ktoré inšpirácia označuje za nepatriace do textu. Keď sa toto slovo právom odstráni, jasne sa ukáže, že „každodennosť a prestúpenie“ sú dve odlišné spustošujúce mocnosti. Sestra Whiteová výslovne uvádza, že slovo „obet“ bolo pridané ľudskou múdrosťou a nevzťahuje sa na text, a v tej istej

pasáži tiež uvádza, že milleriti mali pravdu, keď „každodennosť“ stotožnili s pohanstvom. Gramatické vzťahy v otázke trinásteho verša boli starostlivo určené Kristom prostredníctvom spisov sestry Whiteovej, a keď sa riadia textami a pridanými inšpirovanými pokynmi, otázka znie: „Dokedy potrvá videnie o dvoch spustošujúcich mocnostiach pohanstva a pápežstva, ktoré mali pošliapať svätýňu i Boží ľud?“

Preto, keď je Nebukadnesar umiestnený do „času konca“, do roku 1798, predstavuje obráteného človeka, a preto predstavuje „múdrych“, ktorí by rozumeli ústrednému stĺpu a základu adventizmu. Jeho obrátenie označuje „múdrych“, ktorí rozumejú „rozmnoženiu poznania“, ktoré bolo v tom čase odpečatené, no jeho vlastná prorocká symbolika priamo znázorňuje dejiny, ktoré sú predmetom otázky: „dokedy bude videnie o pustošiacej moci pohanstva a pápežstva, ktorá pošliapava Boží ľud (zástup) a Božiu svätýňu?“ Ako symbol „múdrej panny“, ktorá rozumie „rozmnoženiu poznania“, predstavuje Williama Millera, lebo Miller je symbolom tých, ktorí boli „múdri“ v dejinách, ktoré sa začali v „čase konca“, v roku 1798.

Nebukadnesar je symbolom medzníka „času konca“ a pri aplikovaní na prvú kapitolu zároveň predstavuje príchod prvého anjela v tom čase, pretože vo štvrtej kapitole „hodina“, v ktorej Daniel poskytuje Nebukadnesarovi varovné posolstvo, označuje čas, keď prišiel prvý anjel, a tým bol rok 1798. „Hodina“, keď prišiel Nebukadnesarov súd, predstavovala „hodinu“ začiatku Božieho vyšetrojúceho súdu 22. októbra 1844. Medzníky vytvorené symbolikou Nebukadnesara vo štvrtej kapitole sú 723 pred Kr., 538, 1798 (čas konca) a 22. október 1844.

Medzníky dejín milleritizmu v prvej kapitole Daniela sa začínajú Jehojakimom, ktorý je symbolom zmocnenia prvého posolstva, ktoré prišlo v „čase konca“ roku 1798. Zmocnenie prvého posolstva, znázornené Jehojakimom, označuje 11. august 1840. Dobytie Jehojakima začína sedemdesiat rokov vlády Babylona, ktoré sa končia dekrétom Kýra. Prvá kapitola Daniela označuje trojstupňový proces skúšky, predstavený ako skúška stravy, po ktorej nasleduje vizuálna skúška, zavŕšená napokon lakmusovou skúškou. Tieto tri skúšky predstavujú 11. august 1840, keď mocný anjel, ktorý nebol nikým menším než osobou Ježiša Krista, zostúpil z neba s malou knižkou, ktorú mal vtedajší Boží ľud „zjesť“, tak ako sa Daniel a traja hodní rozhodli jesť stravu z rastlín namiesto babylonskej stravy.

Druhá skúška toho procesu predstavovala prejavenie odmietnutia Millerovho posolstva protestantskými cirkvami (posolstva prvého anjela), keď sa potom ukázal rozdiel medzi milleritickým hnutím a protestantskými cirkvami, ktoré vtedy začali svoju prorockú úlohu ako odpadlícky protestantizmus. Rozdiel medzi týmito dvoma triedami bol taký zreteľný, ako sa ukázalo, že Daniel a traja mládenci vyzerali zdravšie a zavalitejšie preto, že jedli nebeský pokrm namiesto babylonskej stravy. Tento rozdiel sa zreteľne prejavil na konci biblického roka 1843 (19. apríla 1844), keď nastal čas meškania z podobenstva o desiatich pannách.

Tretia skúška, ktorá bola lakmusovou skúškou, predstavovala 22. október 1844, keď po troch rokoch prišla „hodina“, v ktorej sám Nebukadnesar súdil a vyhlásil Daniela a troch hodných za „desať ráz“ lepších než babylonských mudrcov. Keď sa štvrtá kapitola Daniela položí na prvú kapitolu, vzniknú medzníky milleritskej histórie, počnúc „časom konca“ v roku 1798; zmocnením

posolstva prvého anjela 11. augusta 1840; prvým sklamaním 19. apríla 1844; a veľkým sklamaním 22. októbra 1844.

Okrem určenia konkrétnych medzníkov milleritských dejín tieto dve kapitoly, keď sú privedené dohromady „riadok na riadok“, znázorňujú posolstvo prvého anjela, identifikujú dve pustošiace moci, ktoré sú predmetom základnej doktríny o dvetisícristo dňoch, a takisto aj trojstupňový proces skúšky z Daniela dvanásť, ktorý sa vždy odohráva, keď je kniha Daniel odpečatená.

Taktiež rozpoznávajú, že Nabuchodonozor ako symbol múdrych v roku 1798 v spojení so svojim druhým snom vo štvrtej kapitole predstavuje Williama Millera, ktorého hnutie sa malo stať pravým protestantským rohom. Dielo Williama Millera, ktoré predstavuje základné pravdy adventizmu, je znázornené na Habakukových dvoch tabuliach a Boh riadil vytvorenie oboch týchto posvätných tabúl.

Miller nevidel správne viaceré prorocké pravdy, pretože jeho stanovisko v prorockých dejinách mu neumožňovalo rozpoznať, že existujú tri spustošujúce mocnosti: nielen pohanstvo (drak), pápežstvo (šelma), ale aj odpadlické protestantstvo (falošný prorok). V Božej prozreteľnosti neboli tieto Millerove prorocké porozumenia, obmedzené jeho stanoviskom v dejinách, znázornené na dvoch posvätných tabuľkách Habakuka.

Nabuchodonozorov druhý sen v štvrtej kapitole Daniela predstavuje druhý sen Williama Millera. Oba sny sa týkajú „siedmich časov“ a Millerov sen označuje odmietnutie jeho diela, ktoré sa začalo v roku 1863 a stupňuje sa až po Poľnočné volanie. Oba sny sa končia obnoveným kráľovstvom po období rozptýlenia. Z tohto dôvodu sa budeme zaoberať Millerovým druhým snom skôr, než sa budeme priamo zaoberať videním pri rieke Ulaj, ktoré bolo odpečatené v roku 1798.

„Snívalo sa mi, že Boh mi neviditeľnou rukou poslal podivne zhotovenú schránku, asi desať palcov dlhú a šesť palcov širokú, vyrobenú z ebenu a perál, dôvtipne vykladanú. K schránke bol pripravený kľúč. Hneď som vzal kľúč a otvoril schránku; a na môj úžas a prekvapenie som ju našiel naplnenú všetkými druhmi a veľkosťami klenotov, diamantov, drahokamov a zlatých i strieborných mincí každej veľkosti a hodnoty, nádherne usporiadaných na svojich príslušných miestach v schránke; a takto usporiadané odrážali svetlo a slávu, ktorým sa vyrovnalo jedine slnko.

„Myslela som si, že nie je mojou povinnosťou tešiť sa z tohto nádherného pohľadu sama, hoci moje srdce prekypovalo radosťou z lesku, krásy a hodnoty jeho obsahu. Preto som to položila na stolík uprostred svojej izby a rozhlásila som, že všetci, ktorí majú túžbu, môžu prísť a uvidieť ten najslávnejší a najžiarivejší pohľad, aký kedy človek v tomto živote uzrel.

„Ľudia začali prichádzať, spočiatku ich bolo málo, no postupne ich pribúdalo, až vznikol zástup. Keď sa prvý raz pozreli do schránky, žasli a volali od radosti. Keď sa však počet prizerajúcich zväčšil, všetci začali drahokamy znepokojovať, vyberať ich zo schránky a rozsypať ich po stole. Začala som si myslieť, že majiteľ bude odo mňa opäť požadovať schránku i drahokamy; a ak dopustím, aby boli rozptýlené, nikdy ich už nebudem môcť uložiť do ich miest v schránke tak ako predtým; a cítila som, že sa nikdy nebudem môcť zodpovedať,

lebo tá zodpovednosť by bola nesmierna. Potom som začala ľudí prosiť, aby sa ich nedotýkali ani ich nevyberali zo schránky; no čím viac som prosila, tým viac ich rozsypali; a teraz sa zdalo, že ich rozsypajú po celej miestnosti, po podlahe i po každom kuse nábytku v miestnosti.

„Potom som videl, že medzi pravé drahokamy a mince rozsypali nespočítateľné množstvo falošných drahokamov a falošných mincí. Ich nízke konanie a nevďačnosť ma veľmi rozhorčili, a karhal som ich a vyčítal im to; no čím viac som ich karhal, tým viac medzi pravé drahokamy a pravé mince rozsypali falošné drahokamy a falošné mince.

„Vtedy som sa rozhorčila vo svojej telesnej duši a začala som používať telesnú silu, aby som ich vytlačila z miestnosti; no kým som vytláčala jedného, traja ďalší vstúpili a nanosili špinu, hobliny, piesok a všelijaký odpad, až zakryli všetky pravé drahokamy, diamanty a mince, takže ich už nebolo vidieť. Roztrhali tiež moju schránku na kusy a rozhádzali ju medzi odpadky. Domnievala som sa, že nik nedbá na môj zármutok ani na môj hnev. Celkom som stratila odvahu a klesla na duchu, sadla som si a plakala.“

„Keď som tak plakala a nariekala nad svojou veľkou stratou a zodpovednosťou, rozpamätala som sa na Boha a vrúcne som sa modlila, aby mi poslal pomoc. Okamžite sa otvorili dvere a do miestnosti vošiel muž; vtedy ju všetci ľudia opustili. On, držiak v ruke kefu na prach, otvoril okná a začal z miestnosti vymetať prach a nečistotu.

„Prosila som ho, aby sa zdržal, lebo medzi troskami boli roztrúsené niektoré drahocenné klenoty.

Povedal mi, aby som sa „nebál“, lebo on sa o nich „postará“.

„Potom, kým odmetával prach a smeti, falošné drahokamy a falšované mince, všetko sa zdvihlo a vyletelo oknom ako oblak a vietor ich odniesol preč. V tom ruchu som na chvíľu zavrela oči; keď som ich otvorila, všetky smeti boli preč. Vzácné drahokamy, diamanty, zlaté a strieborné mince ležali v hojnosti roztrúsené po celej miestnosti.

„Potom položil na stôl schránku, omnoho väčšiu a krajšiu než bola tá prvá, a po hrstiach pozbieral šperky, diamanty i mince a hádzal ich do schránky, až tam nezostal ani jediný, hoci niektoré z diamantov neboli väčšie než špička špendlíka.“

Potom ma vyzval, aby som „prišiel a videl“.

„Pozrela som do schránky, ale moje oči boli oslepené tým pohľadom. Žiarili desaťnásobkom svojej bývalej slávy. Myslela som si, že boli vybrúsené v piesku nohami tých bezbožných osôb, ktoré ich rozptýlili a pošliapali v prachu. Boli v schránke usporiadané v nádhernom poriadku, každý na svojom mieste, bez akýchkoľvek viditeľných stôp námahy muža, ktorý ich tam uložil. Vykrikla som od samej radosti, a ten výkrik ma prebudil.“ Early Writings, 81–83.

Millerovmu snu sa budeme venovať v nasledujúcom článku.

Nasledujúce je úvod k druhému snu Williama Millera, ktorý napísal James White, keď uverejnil Millerov sen v časopise Advent Herald.

„Nasledujúci sen bol uverejnený v Advent Herald pred viac ako dvoma rokmi. Vtedy som videla, že jasne vyznačuje našu minulosť skúsenosť druhého adventu a že Boh dal tento sen na úžitok rozptýlenému stádu.“

„Medzi znamenia blížiaceho sa veľkého a strašného dňa Pánovho Boh zaradil sny. Pozri Joel 2:28–31; Skutky 2:17–20. Sny môžu prichádzať tromi spôsobmi: po prvé, ‚z množstva práce‘. Pozri Kazateľ 5:3. Po druhé, tí, ktorí sú pod nečistým duchom a satanovým zvom, môžu mať sny pod jeho vplyvom. Pozri Deuteronomium 8:1–5; Jeremiáš 23:25–28; 27:9; 29:8; Zachariáš 10:2; Júda 8. A po tretie, Boh vždy vyučoval a ešte stále viac alebo menej vyučuje svoj ľud prostredníctvom snov, ktoré prichádzajú pôsobením anjelov a Ducha Svätého. Tí, ktorí stoja v jasnom svetle pravdy, budú vedieť, keď im Boh dá sen; a takí nebudú oklamaní ani zvedení falošnými snami.“

„A riekol: Počujte teraz moje slová: Ak je medzi vami prorok, ja, Hospodin, sa mu dávam poznať vo videní a hovorím s ním vo sne.“ 4. Mojžišova 12,6. Jakob povedal: „Anjel Hospodinov ku mne hovoril vo sne.“ 1. Mojžišova 31,2. „A Boh prišiel k Lábanovi, Sýrčanovi, v nočnom sne.“ 1. Mojžišova 31,24. Čítajte sny Jozefa [1. Mojžišova 37,5–9] a potom pútavý príbeh o ich naplnení v Egypte. „V Gibeóne sa Hospodin zjavil Šalamúnovi v nočnom sne.“ 1. Kráľov 3,5. Veľký významný obraz druhej kapitoly Daniela bol daný vo sne, takisto aj štyri šelmy atď. siedmej kapitoly. Keď Herodes hľadal, ako zahubiť novonarodeného Spasiteľa, Jozef bol vo sne varovaný, aby utiekol do Egypta. Matúš 2,13.

„A stane sa v POSLEDNÝCH DŇOCH, hovorí Boh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo; a vaši synovia i vaše dcéry budú prorokovať, a vaši mládenci budú vídať videnia a vaši starci budú mávať sny.“ Skutky 2:17.“

„Dar proroctva, prostredníctvom snov a videní, je tu ovocím Ducha Svätého a v posledných dňoch sa má prejavovať v dostatočnej miere na to, aby tvoril znamenie. Je jedným z darov evanjeliovej cirkvi.“

„A On dal jedných za apoštolov, jedných za PROROKOV, jedných za evanjelistov a jedných za pastierov a učiteľov, na zdokonaľovanie svätých pre dielo služby, na budovanie tela Kristovho.“ Efezanom 4:11–12.

„A Boh ustanovil v cirkvi niektorých: po prvé apoštolov, po druhé PROROKOV,“ atď. 1. Korint'anom 12:28. „Proroctvami nepohŕdajte.“ 1. Tesaloničanom 5:20. Pozri tiež Skutky 13:1; 21:9; Rimanom 7:6; 1. Korint'anom 14:1, 24, 39. Proroci alebo proroctvá sú na vzdelanie Kristovej cirkvi; a z Božieho slova nemožno predložiť nijaký dôkaz, že by mali prestať skôr, ako mali prestať evanjelisti, pastieri a učelia. Ale namieta odporca: „Bolo toľko falošných videní a snov, že nemôžem dôverovať ničomu takého druhu.“ Je pravda, že satan má svoje napodobeniny. Vždy mal falošných prorokov a iste ich môžeme očakávať aj teraz, v tejto jeho poslednej hodine klamu a triumfu. Tí, ktorí odmietajú takéto zvláštne zjavenia preto, že existuje napodobenina, by s rovnakou oprávnenosťou mohli zájsť ešte o niečo ďalej a poprieť, že sa Boh vôbec niekedy zjavil človeku v sne alebo vo videní, lebo napodobenina existovala vždy.

„Sny a videnia sú prostriedkom, skrze ktorý sa Boh zjavil človeku. Skrze tento prostriedok hovoril k prorokom; dar proroctva ustanovil medzi darmi evanjeliovej cirkvi a sny a videnia zaradil medzi ostatné znamenia ,POSLEDNÝCH DNÍ‘. Amen.

„Mojím cieľom v uvedených poznámkach bolo biblickým spôsobom odstrániť námietky a pripraviť myseľ čitateľa na to, čo nasleduje.“ James White.